

M. PEJAKOVIĆ, *Kvadar*

1992. i dr.) te emisija za HRTV (portreti lik. umjetnika i putopisi). Bavi se crtežom i akvarelom. — Samostalno je izlagao u Osijeku 1971. Član je HAZU od 1977.

BIBL.: *Stari atelieri hrvatskih slikara*, ČIP, 15. VIII. 1954; *Slava Raškaj*, Beograd 1957; *Vladimir Becić* (katalog), Zagreb 1957; *Nikola Mašić*, Zagreb 1958; *Spomenica Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu 1907–1957* (s Lj. Babićem), Zagreb 1958; *Antun Motika*, Umjetnost, 1959, 12; *Ljubo Babić, 1910–1960* (katalog), Zagreb 1960; *Vanja Radauš*, Zagreb 1965; *Vladimir Becić*, Zagreb 1966; *Francuski slikari XVIII. stoljeća*, Zagreb 1967; *Pristup likovnom djelu*, Zagreb 1968, 1991; *Hrvatski umjetnici*, Zagreb 1968; *Ivo Dulčić*, Zagreb 1968; *Hrvatski slikari i kipari, Slavonija – Srijem*, Osijek 1969; *Vladimir Filakovac* (katalog), Osijek 1972; *Slavonija – likovne umjetnosti*, Osijek 1975; *Nikola Mašić*, Beograd 1975; *Umjetnost u Slavoniji i Baranji*, Osijek 1980; *Vojnović i likovne umjetnosti*, Radovi Međunarodnog simpozija o djelu I. Vojnovića, Zagreb 1981; *Račić* (katalog), Zagreb 1985; *Josip Račić*, Zagreb 1985; *Evropske skitnje*, Zagreb 1985; *Slava Raškaj*, Zagreb 1985; *Portreti hrvatskih umjetnika 19. i 20. stoljeća*, Zagreb 1986; *Evropski umjetnici*, Zagreb 1986; *Zdenka Pexider-Srića* (katalog), Zagreb 1987; *Vladimir Becić*, Osijek 1987; *Miroslav Kraljević* (katalog), Zagreb 1988; *Požega*, Požega 1995.

LIT.: V. Pavletić, Muški život i hermeneutičko čitanje Matka Peića, Osijek 1987.

PEJAKOVIĆ, Mladen, slikar (Petrinja, 1. VI. 1928). Diplomirao je 1955. na Akademiji primijenjene umjetnosti u Zagrebu (E. Tomašević), gdje je 1957–64. suradnik Muzeja za umjetnost i obrt, a od 1985. profesor na Akademiji. Stvaralac je suvremena lik. izraza na više područja (slikarstvo, plastika, kazališna i filmska scenografija, lik. teorija i kritika). Slika krajolike, kuće, brodove u ulju, akriliku i pastelu (*Brod*, 1967; *Pejzaž*, 1990), bogatom skalom boja, često plavih nijansi; bojom oblikuje jednostavne

V. PENEZIĆ i K. ROGINA, sportski kompleks *Mladost* u Zagrebu

oblike i skladne odnose. Radio je figure u terakoti (*Keramička glava*, 1967) i objekte s oblicima (*Kvadar*, 1971; *Kompozicija u ploči*, 1971). Samostalno je izlagao u Velikoj Gorici (1964), Splitu (1968) i Zagrebu (1971, 1992). — Izveo je scenografije za opere (*San ljetne noći* B. Brittena, 1962. i *Novi stanari* M. Kelemena 1965. u Zagrebu, HNK; *Turandot* F. B. Busonia 1967. u New Yorku, Philharmonic hall) i za dvije dramske predstave u dubrovačkome kazalištu 1978. Scenograf je i crtač animiranih filmova (*Zemlja*, 1969).

Piše studije iz suvremene i starije hrv. likovne umjetnosti. Analitički je obradio predromaničke spomenike u Dalmaciji (iscrpnno crkvu Sv. Križa u Ninu) i uklopio ih u određeni mjerni sustav i proporcije. Autor je izložbe »Svjetlo i prostor u starohrvatskom graditeljstvu« (Zagreb 1978) i »Preromaničko croato« (Rimini 1982, Verona 1983). — Postavio je stalne muzejske zbirke (MUO, Zagreb 1960; Arheološki muzej Zadar, 1975) i mnogobrojne izložbe (»Zagrebački saloni«; I. Meštrović, 1983; »Pisana riječ na tlu Hrvatske«, 1987; »Tisuću godina hrvatske skulpture«, 1991). Opremio je više unutrašnjih prostora u Zagrebu (Hotel »Esplanade«, 1964) i Dubrovniku (Hotel »Argentina«, 1964; Hotel »Imperijal« 1965; Babin kuk, 1978). Jedan je od osnivača dubrovačke galerije »Rosario« (1966).

BIBL.: *Ante Jakić* (katalog), Zagreb 1977; *Broj iz svjetlosti*, Zagreb 1978; *Starohrvatska sakralna arhitektura*, Zagreb 1982; *Le pietre e il sole*, Milano 1982; *Jakić Ante*, Zagreb 1988.

LIT.: K. Prijatelj, Mladen Pejaković (katalog), Split 1968. — V. Maleković, Okamenjeni akvarij, Vjesnik, 8. IV. 1971. — J. Ladović, Mladen Pejaković, 15 dana, 1971, 3. — S. Kožul, Broj iz svjetlosti, CCP, 1979, 3. — I. Šimat Banov, Mladen Pejaković (katalog), Zagreb 1992.

PEKO, Lukša, slikar (Dubrovnik, 24. IV. 1941). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1965, gdje je završio i specijalni odjel za grafiku 1968 (M. Detoni). Razvijao se od simboličke figuracije (mediteranski motivi) do ekspresionistički intoniranih vizija (figure, aktovi). Poslije 1980. stvara ciklus hiperrealističkih crteža olovkom na platnu. — Samostalno je izlagao u Dubrovniku, Splitu, Zadru i Zagrebu. Bavi se grafikom. Izdao grafičke mape s M. Milišićem *Vrt bez dobi*, 1986 (predgovor T. Maroević) i F. Šehovićem *Kad su golubovi umirali*, 1992.

LIT.: A. Karaman, Lukša Peko (katalog), Zagreb 1985. — Isti, Lukša Peko (katalog), Dubrovnik 1987. — Isti, Lukša Peko – ratne grafike (katalog), Dubrovnik 1993. — F. Šehović, Lukša Peko (katalog), Dubrovnik 1994.

Ma. B.

PEKOTA, Petar, arhitekt (Zadar, 14. VII. 1789 – 12. VIII. 1846). Diplomirao arhitekturu i crtanje 1811. u Zadru kod klasicista B. Mazzolija; od 1815. radio u Direkciji javnih radova u Zadru. Bavio se projektiranjem i sanacijom javnih građevina, 1815. sagradio je privremeni lazaret u Makarskoj; nadzirao je radove na preuređenju crkve Sv. Marije u Zadru. Očuvani su njegovi elaborati za uređenje crkava, župnih kuća, potom škola po raznim naseljima, zatvora i nadbiskupske palače te drugih građevina u Zadru. Projektirao je ceste (na Velebitu preko Praga) i mostove; sudjelovao u izvedbi vodovoda u Zadru i Dubrovniku te regulaciji rijeka Krke i Cetine.

LIT.: Biografia di Pier Tomaso Pecota zaratino, Aggiunto all' I. R. Direzione delle pubbliche costruzioni, Zadar 1847. — S. Pipilović, Djelovanje arhitekta B. Mazzolija u Dalmaciji, Peristil, 1977, 20. — Isti, Radovi na obnovi crkve sv. Marije u Zadru 1822–35. godine, Zadarska revija, 1978, 1.

Sta. P.

PENEZIĆ, Vinko, arhitekt (Zagreb, 21. I. 1959). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1983 (N. Šegvić). Od 1979. radi u zajednici s K. Roginom; 1991. osnivaju biro Penezić i Rogina. Rade projekte koji se odlikuju nekonvencionalnim rješenjima uz naglašeno uvažavanje povijesnoga i prostornoga konteksta građevine. Od izvedenih radova osobito se ističu sportski kompleks »Mladost« s plivalištem (1987) te poslovna zgrada na Kennedyjevu trgu (1985–95) u Zagrebu. Sudjeluje na natječajima, od kojih su važniji oni za: blok Savska–Jukićeva–Pierottijeva–Ul. Kršnjavoga u Zagrebu (1984, III. nagrada, s K. Roginom), stil za 2001. godinu časopisa »Shinkenichiku« iz Tokija (1984, I. nagrada, s K. Roginom), galeriju »Hockney&Caro« (1985, s K. Roginom, I. Muckom), srednjoškolski centar ŽTP-a (1985, I. nagrada, s K. Roginom, Đ. Novoselcem, M. Turkulinom) i društveni dom u Prečkom (1985, III. nagrada, s K. Roginom, I. Muckom, M. Turkulinom) u Zagrebu; plivalište u Gospinu polju (1986, s K. Roginom) i župnu crkvu Sv. Mihajla na Lapadu (1987, I. nagrada, s K. Roginom) u Dubrovniku; »Glass House« u Japanu (1990, II. nagrada, s K. Roginom), »Europian III.« (urbanizacija rezidencijalnih područja, 1994, II. nagrada s K. Roginom); za crkvu Sv. Terezije (1994, II. nagrada, s K. Roginom) te župnu crkvu na Volovčici (1994, I. nagrada, s K. Roginom) u Zagrebu.

LIT.: F. Vukić, Penezić i Rogina—30 do 30, Zagreb 1991. — Z. Maković, Solid void, ČIP, 1994, 3—4. J. M. M.

PENIĆ, Dujam, kipar (Split, 29. VII. 1889 — Zagreb, 28. X. 1946). Počeo je klesati u radionicama splitskih klesara; nastavio izobrazbu u Zanatskoj školi, a potom na Akademiji u Veneciji. Nezadovoljan akademskim metodama, radi kod tal. kipara A. Ferraronija. God. 1910. sudjeluje na izložbi društva »Medulić« u Zagrebu, potom na Međunarodnoj izložbi 1911. u Rimu i na izložbi jugosl. umjetnika društva »Lade« 1912. u Beogradu. U Beču, Ateni, Münchenu, Parizu, Londonu i Madridu upozna se s djelima ant. i renesansne umjetnosti. U potrazi za poslom putuje u New York, gdje stječe ugled dobrog portretista i kipara (1914—20). Radio je u ateljeu kipara J. Davidsona. Nekoliko puta izlaže u New Yorku i drugim gradovima SAD. God. 1920. vraća se u Split, gdje samostalno izlaže 1923. God. 1924—32. živi u Parizu, izlaže u Salon d'automne i Société nationale des beaux arts. Muzej Jeu de paume otkupljuje njegovu skulpturu *Djevojački torzo*. Samostalnu izložbu priredio je u Galeriji Bernheim-Jeune 1929. God. 1932. vraća se u Split gdje samostalno izlaže 1933. Pomagao je I. Meštroviću prigodom izrade skulptura u kamenu. God. 1936. seli u Zagreb, gdje radi kao nastavnik crtanja i samostalno izlaže 1937/38.

Poslije prvih realističnih portreta (*Glava djevojčice*, 1910) u Americi prihvaća secesijski stil, u kojemu ostvaruje zanimljive reljefe i skulpture (*Ekstaza*, 1919; *Ženski torzo*, 1919). Na povratku u Europu zanosi se antikom i radi pod utjecajem klasičke (*Moja majka*, 1921; *Glava djeteta*, 1922; *Ženski torzo*, 1927). U posljednjim godinama impresionistički modelira skice za kompoziciju s većim brojem likova (*Molitva čovječanstva*, 1930).

LIT.: C. Morro, Dujam Penic, La Revue moderne des arts et de la vie (Paris), 10. XII. 1926. — A. Pascal-Levis, Dujam Penic, Les artistes d'aujourd'hui (Paris), 1. VII. 1929. — K. Parkes, The Greek Form-Sense: The Work of Dujam Penic, Apollo (London), 1931, 13. — A. V. Mihičić, Dujam Penic, Obzor, 8. II. 1937. — D. Keckemet, Dujam Penic, Zagreb 1976. D. Kt.

PENIĆ, Ivo, arhitekt (Split, 25. VI. 1925). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1950. Bavi se skulpturom, umj. oblikovanjem i scenografijom; projektirao izložbene paviljone (Jugoslavija, Grčka, Poljska, Švedska, Italija, Belgija, Francuska, Njemačka). Od 1959. živi u Bruxellesu. U svojim studijskim projektima (opera u Madridu, 1964) zastupa ideje konstruktivnoga prožimanja arhitekture, skulpture i dizajna u novim prostornim odnosima. Autor scenografija za balet *U ogledalu antagonizma* (K. Stockhausen) i *Tiranija zvijezda* (Xenakis). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1952, 1956, 1958) i Bruxellesu (1972, 1973, 1974).

LIT.: A. Vanvooren, Ivo Penic, Actualité des arts (Bruxelles), 1973, 10. — G. Luigi, Architecture, Neuf (Bruxelles), 1974, 48. D. Kt.

PERAST, lijevo: Bujovićeva palača, desno: pročelje crkve Sv. Marka

D. PENIĆ, *Glava djeteta*. Split, Galerija umjetnina

PERAK, Dragica, arhitektica (Stubička Kaniža kraj Donje Stubice, 29. III. 1917). Diplomirala arhitekturu na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1941. Projektirala je poslovne, zdravstvene i školske zgrade: zdravstvena stanica (1960), upravna zgrada »Kemoboje« (1962), Omladinski hotel (1962), robna kuća »Tekstilprometa« (1968) — sve u Zagrebu, škola u Metkoviću (1955). Izvela nekoliko uspješnih adaptacija i rekonstrukcija (hoteli »Intercontinental«, »Palace« i »Internacional« u Zagrebu). Na natječajima je dobila više prvih nagrada: za osnovne škole u Kičevu (1950) i Kraljevu (1951), Dom invalida (1950) i hotel (s A. Ulrichom) u Skoplju te za stambeni neboder u Zagrebu (1964). T. Pl.

PERAST, gradić u Boki kotorskoj. Naselje u sr. vijeku, pri kraju XVI. st. postaje općina, oslobađa se jurisdikcije grada Kotora i počinje samostalan

